

Patriarhul Daniel: Iisus Hristos iartă, vindecă și ridică pe cel bolnav

În Duminica a 4-a după Paști, Patriarhul Daniel a pus accent în predica Preafericirii Sale atât pe atitudinea Mântuitorului față de cel pe care l-a vindecat – slăbănogul de la Vitezda – , cât și pe comportamentul acestuia din urmă în fața suferinței.

Pe slăbănogul vindecat, Patriarhul l-a numit dascăl al recunoștinței. „El este un dascăl al suferinței, răbdării, speranței fără întrerupere, dar și un dascăl al recunoștinței și al mărturisirii”.

„El nu doar l-a mulțumit lui Dumnezeu pentru că a fost vindecat, ci l-a și mărturisit în fața oamenilor pe Iisus Hristos Domnul ca fiind Doctorul sufletelor și al trupurilor care cu puterea sa dumnezeiască l-a vindecat”.

Boala

Uneori, nu totdeauna, boala trupească este consecința păcatelor sufletești și trupești, a precizat Părintele Patriarh cu privire la originea suferințelor omenești.

„Dar vedem că prin multă suferință omul ajunge la pocăință și atunci Dumnezeu care cunoaște gândurile, sufletele oamenilor merge tocmai spre acești oameni care prin suferință au ajuns la pocăință”.

Patriarhul oferă ca argument faptul că nimeni nu l-a chemat pe Mântuitorul Hristos să meargă la scaldătoarea Vitezda, ci s-a dus din proprie inițiativă.

Hristos, doctor și duhovnic

Legat de comportamentul Mântuitorului Hristos, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a menționat că Iisus este doctor și duhovnic pentru omul bolnav și păcătos, pentru cel care se pocăiește și care dorește cu multă speranță vindecarea, iar „Iisus Hristos iartă, vindecă și ridică pe cel bolnav și păcătos”.

„Mântuitorul Iisus Hristos care cunoștea păcatele acestui bolnav, nu-l ceartă, nu-i reproșează nimic, ci mai întâi îl ajută, îl vindecă și după aceea în templu îl sfătuiește față către față în mod discret fără să audă și alții, și îi spune: Iată că te-ai făcut sănătos. De acum să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău”.

Încredere în ajutorul lui Dumnezeu

Evangelia din Duminica slăbănogului de la Vitezda îndeamnă la răbdare, la speranță, la transformarea suferinței în pocăință și la a avea încredere în ajutorul lui Dumnezeu, a mai precizat Patriarhul României în cuvântul rostit la Paraclisul Reședinței Patriarhale.

„Chiar dacă nu ne vindecăm imediat de bolile trupesti, pocăința și cultivarea credinței prin rugăciune și speranță în ajutorul lui Dumnezeu ne curăță și ne vindecă sufletul de păcate, încât dacă boala este incurabilă, totuși sufletul se vindecă de păcate prin lucrarea Duhului Sfânt, prin pocăință sau spovedanie și prin Sfânta Împărtășire cu Trupul și Sângele Domnului și toate acestea spre dobândirea mântuirii sau a vieții veșnice”, a concluzionat Preafericirea Sa.

Foto credit: arhivă Basilica.ro / Raluca Ene

basilica.ro